

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЕДИНБУРГСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ШОТЛАНДІЯ)
ЛОНДОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ МИСТЕЦТВ (АНГЛІЯ)
ЛОНДОНСЬКИЙ КОРОЛІВСЬКИЙ КОЛЕДЖ, ДЕПАРТАМЕНТ ВІЙСЬКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ (КСЛ) (АНГЛІЯ)
УНІВЕРСИТЕТ ГДАНСЬКА (ПОЛЬЩА)
УНІВЕРСИТЕТ АДАМА МІЦКЕВИЧА У ПОЗНАНІ (ПОЛЬЩА)
ВІЛЬНЮСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРИКЛАДНИХ НАУК (ЛИТВА)
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВІРТУАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (АВСТРІЯ)
АРИЕЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ІЗРАЇЛЬ)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Шановні студенти закладів вищої освіти

II-III-IV рівнів акредитації!

Запрошуємо Вас **16 травня 2024** року взяти участь у VII Міжнародній студентській науково-практичній конференції: **«Музика війни у ретроспективному та сучасному контексті»**

У рамках конференції відбудуться онлайн-конкурси диригентів, вокалістів та піаністів.

Метою конференції є активізація наукового мислення, творчо-інтерпретаційного потенціалу й художньої культури студентів у процесі дослідження й презентації музично-творчого доробку вітчизняних та зарубіжних композиторів, які у своїй творчості зверталися до воєнної тематики.

Напрямки роботи конференції:

1. Життєвий і творчий шлях композитора – автора обраного музичного твору (обробки), присвяченого війні

2. Постаті героїв, які вшановуються в обраному для дослідження музичному творі
3. Музика війни як засіб травмоінформованої допомоги та підтримки ментального здоров'я дітей і дорослих
4. Музичні твори, присвячені війні, як чинник патріотичного виховання школярів та збереження культурного коду нації
5. Вплив української народної пісні «Червона калина» на формування національної свідомості молоді
6. Пісня-реквієм як символ вшанування жертв війни
7. Віддзеркалення перебігу воєнних подій в народно-пісенному епосі (історичний контекст).

Учасники мають представити свої матеріали у формі доповіді або презентації конкурсного проекту.

Робочі мови: українська, англійська

Умови участі у студентській конференції:

До **6 травня 2024р.** надіслати на електронну адресу оргкомітету (kafedra_voc-choral@ukr.net):

- заявку на участь у конференції та відомості про авторів (Додаток 1);
- статтю до Студентського наукового вісника з анотацією мовою статті та підписом керівника
- квитанцію про сплату оргвнеску у розмірі **100 грн.**

Оплата здійснюється на карту Приватбанку № 4149 6090 2276 3371 з позначкою: “Оргвнесок на проведення конференції”. Одержувач: Колоскова Жанна Володимирівна.

Пленарне засідання конференції відбудеться **16 травня 2024р.** об **11.00.** у дистанційному форматі на платформі ZOOM. Наприкінці пленарного засідання журі оголосить результати конкурсу диригентів, вокалістів та піаністів.

**ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ У СТУДЕНТСЬКОМУ
НАУКОВОМУ ВІСНИКУ ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА**

1. Індекс УДК (універсальний десятичний класифікатор) розташовувати перед заголовком статті окремим рядком у лівому верхньому куті. Наявність УДК забезпечує автор, звернувшись у бібліотеку).

2. Ім'я та прізвище автора (авторів) статті.

3. Назву статті подавати українською мовою великими літерами симетрично до тексту.

4. Під назвою статті в дужках малими літерами вказати рівень вищої освіти, курс, факультет, через інтервал – науковий ступінь, учене звання, ініціали та прізвище наукового керівника.

5. Анотацію й ключові слова подавати мовою статті. Шрифт Times New Roman – 12 пт, курсив.

6. Основний текст розміщувати далі через один рядок. Цитування й посилання на використані джерела мають відповідати загальним правилам на зразок [1, с. 35], або [1; 2; 5 та ін.].

7. Через 1 рядок після основного тексту статті по центру друкувати «Список використаних джерел» та за алфавітним порядком, або за порядком посилання подавати бібліографічний апарат, оформлений відповідно до вимог державного стандарту (ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання»).

8. Текст статті має містити такі елементи:

Постановка проблеми.

Аналіз досліджень і публікацій.

Мета статті.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Висновки

Список використаних джерел.

Статті подавати у повністю підготовленому варіанті до публікації в одному примірнику з підписом автора та наукового керівника. Обсяг – 4-5 повних сторінок, через 1 інтервал, розмір шрифту – 12, шрифт – Times New Roman. Поля: угорі – 20 мм, знизу – 20 мм, ліворуч – 30 мм, праворуч – 15 мм; абзац – 1,25. Окремо подавати електронний варіант статті у форматі Microsoft Word 97-2003.

Відповідає за зміст, стиль, дотримання правил орфографії та якість комп'ютерного оформлення науковий керівник студента.

Зразок написання статті – див. (Додаток 3.)

Підключення до конференції за посиланням:

<https://us02web.zoom.us/j/84735334465?pwd=RWtmejhDcExCMUthcTdKbUxNcU1hZz09>

Ідентифікатор конференції: 847 3533 4465

Код доступу: 957021

Умови участі в онлайн-конкурсі диригентів, вокалістів та піаністів:

До 6 травня 2024 РОКУ включно надіслати на електронну адресу оргкомітету (kafedra_voc-choral@ukr.net):

- заявку на участь у конкурсі (Додаток 2);
- посилання на відеозапис виконуваної програми на YouTube
- квитанцію про сплату вступного внеску у розмірі **100 грн.**

Оплата здійснюється на карту Приватбанку № 4149 6090 2276 3371 з позначкою: “Оргвнесок на проведення конкурсу”. Одержувач: Колоскова Жанна Володимирівна.

Порядок проведення конкурсу:

Студент надсилає посилання на відеозапис в YouTube з власним виконанням конкурсної програми, де чітко називає своє прізвище та ім'я, ЗВО, де навчається, ПІБ викладача, концертмейстера та оголошує конкурсну програму.

Основні критерії оцінювання конкурсантів:

- природні музичні здібності;
- виконавські уміння;
- стилістична достовірність трактування;
- артистизм;
- культура сценічної поведінки;
- самобутність;
- відповідність виконавським можливостям

КОНКУРСНІ ВИМОГИ ДО ВІДЕОЗАПISУ

- відео повинно бути якісним;
- звучання до 15 хвилин за хронометражем;
- камера встановлена так, щоб було видно обличчя виконавця та його руки на невеликій відстані (для диригента та піаніста);

- всі твори записуються підряд, без монтування (забороняється робити нарізку в середині відео);
- програма повинна виконуватись на добре налаштованому акустичному фортепіано (рояль або піаніно).

Вимоги до конкурсу диригентів (виконання 2 творів під інструментальний супровід):

Програма кожного учасника конкурсу складається з твору а capella та твору із супроводом

1. Конкурсний твір - твір за воєнною тематикою
2. Конкурсний твір - твір за вибором студента

Вимоги до конкурсу вокалістів та малих форм:

Програма складається з 2-х різнопланових творів, які виконуються в академічній, естрадній, або народній манері виконання. Супровід - акустичний акомпанемент, або фонограма «мінус» (забороняється використання «бек»-вокалу, який дублює основну партію)

1. Конкурсний твір - твір за воєнною тематикою
2. Конкурсний твір - твір за вибором студента

Конкурсант, або вокальний ансамбль надсилає якісний відеозапис 2-х творів. На початку запису називає своє ім'я, заклад, який представляє та оголошує програму.

Вимоги до конкурсу піаністів:

Програма складається з двох творів, які виконуються напам'ять:

1. Конкурсний твір - твір за воєнною тематикою
2. Конкурсний твір - твір за вибором студента

Оцінювання виступів учасників конкурсу диригентів, вокалістів та піаністів здійснює журі, до складу якого входять провідні фахівці у цих галузях. Оцінка виступів учасників проводиться за 10-бальною шкалою.

УВАГА!

- Усі учасники конференції отримають сертифікати. Переможці конкурсу отримують Гран-прі та нагороджуються дипломами I, II, III ступеня та званням лауреата

КОНТАКТИ

Адреса оргкомітету: ЦДУ ім. В. Винниченка, факультет педагогіки, психології та мистецтв, кафедра мистецької освіти, вул. Шевченка, 1, м. Кропивницький, 25006

E-mail: kafedra_voc-choral@ukr.net

Координатори конференції:

Растригіна Алла Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри мистецької освіти (**0993501808**).

Колоскова Жанна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти (**0664130445**).

Координатори конкурсу:

Растригіна Алла Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри мистецької освіти (**0993501808**).

Колоскова Жанна Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти (**0664130445**).

Шевченко Інга Леонідівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри мистецької освіти / хорове диригування (**0951141071**).

Заявка

на участь у роботі VII Міжнародної студентської науково-практичної конференції: **«Музика війни у ретроспективному та сучасному контексті»**

Прізвище, ім'я, по-батькові -----

Місце навчання (повна назва установи та факультету без скорочень і аббревіатур, курс) -----

Для участі у конференції:

Тема доповіді (для програми конференції) -----

Контактні телефони: -----

Електронна адреса: -----

Відомості про керівника із зазначенням прізвища, ім'я та по-батькові, наукового ступеня та вченого звання -----

Додаток 2.

Заявка

на участь у конкурсі диригентів, вокалістів та піаністів:

Прізвище, ім'я, по-батькові учасника (повністю) -----

Дата (число, місяць, рік) і місце народження -----

телефон-----

Навчальний заклад, його повна адреса, курс-----

Конкурсна програма

1.-----

2.-----

Прізвище, ім'я, по-батькові викладача (повністю), науковий ступінь, вчена посада _____

Прізвище, ім'я, по-батькові концертмейстера (повністю)_____

Зразок написання статті

УДК 078.072 К

Марина КУЗЬМІНСЬКА

ДУХОВНІ КОНСТАНТИ ТВОРЧОСТІ ІВАНА КАРАБИЦЯ

(студентка IV курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти мистецького факультету).

Науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор А. М. Растригіна

Анотація. В статті досліджуються духовні константи музичної творчості, спадщини українського композитора Івана Карабиця, унікальна творчість якого є невід'ємною частиною української музичної культури сьогодення. Постать Івана Карабиця – особлива в українській культурі. Його ім'я ще за життя було добре відоме не тільки на Батьківщині, а й на світових теренах.

Ключові слова: І.Карабиць, стиль, творчість, жанр, духовні константи, філософія, митець, композиції, батьківщина, українська нація, фестиваль.

Постановка проблеми. Духовними константами творчості Івана Карабиця були теми високого етико-філософського спрямування, його приваблювали вселенські ідеї осягнення історії і сучасності, потаємності світобудови й пошуку істини, діалогу епох, хвилювали одвічні філософські питання життя і смерті. Карабиць заявив про себе крізь контури необарочного стилю, створивши блискучий твір на тексти Сковороди. А його популярні пісні звучать і зараз в інтерпретації естрадних співаків. Майже всі сучасні концептуальні ідеї, якими насичена література, образотворче мистецтво, театр, можуть бути повністю співвіднесені з духом та змістом творчості Карабиця. У його музичній рифмі можна простежити і авангард 60-х, і необарокко 70-х, і неоромантизм 80-х. Завдяки Карабицю побачили «світло наприкінці тунелю» досить вагомі для становлення культури незалежної України проекти 90-х. Перше, про що чомусь сьогодні практично не говорять, це відкриття для нас музичного мистецтва української діаспори. Тоді, на зорі незалежності, Карабиць став своєрідною сполучною ланкою між ними та нами, й головними крапками перетину співпраці видатного митця з представниками української діаспори у всьому світі, стали духовне підґрунтя української музичної культури

Аналіз досліджень і публікацій. Творча діяльність майстра була багатогранною і різноманітною. За свій короткий земний шлях довжиною лише в 57 років Іван Карабиць виявив себе як яскраво обдарований самобутній композитор, талановитий диригент, чудовий педагог і видатний музично-громадський діяч [2]. Іван Карабиць мав творчі здобутки в усіх музичних жанрах. Це симфонічні, кантатно-ораторіальні, інструментальні твори, концерти для оркестру, фортепіано з оркестром, вокальні цикли, понад 50 естрадних пісень, музика до художніх та анімаційних фільмів, театральних вистав. І все ж композитор тяжів до крупних жанрів, великих оркестрових і хорових мас, тому найбільшими його мистецькими удачами стали масштабні симфонічно-хорові полотна, серед яких поема «Vivere memento» на вірші Івана Франка, ораторія «Заклинання вогню», опера-ораторія «Київські фрески» та інші твори, написані у співпраці зі славетним українським поетом Борисом Олійником, тощо [2].

Духовними константами творчості Івана Карабиця були теми високого етико-філософського спрямування, його приваблювали вселенські ідеї осягнення історії і сучасності, потаємності світобудови й пошуку істини, діалогу епох, хвилювали одвічні

філософські питання життя і смерті. Композиторові завжди була близькою філософія мандрівного українського поета, мислителя і музиканта XVIII століття Григорія Сковороди. Ця постать слугувала, до певної міри, ідеалом для митця: йому імпонували непереборний український дух та універсальність ідей Григорія Сковороди, цілісність його натури і навіть те, як він пішов із життя – нікого не обтяжуючи, у свіжій сорочці, з чистими думками. Поезія Григорія Сковороди надихнула Івана Карабиця на створення одного з найкращих опусів – концерту для хору, солістів та оркестру «Сад божественних пісней» [2].

Мета статті. Розкриття етико-філософського спрямування музичної спадщини українського композитора Івана Карабиця.

Виклад основного матеріалу дослідження. Іван Федорович Карабиць визначний український композитор, диригент, музично-громадський діяч. Народний артист України. Народився 17 січня 1945 року у грецькій родині в селі Ялта Першотравневого району Донецької області. У ранньому дитинстві разом з батьками виїхав з Ялти. Подальше його життя пройшло в Дзержинську, Бахмуті, Києві та гастрольних поїздках. В 1959-1963 рр. навчався в Артемівському музичному училищі (згодом він був названий на честь І.Карабиця - Бахмутський коледж мистецтв імені Івана Карабиця), закінчив його по класу фортепіано. Згодом вступив до Київської державної консерваторії (нині Національна музична академія України) за фахом композиція по класу професора Б.Лятошинського та закінчив аспірантуру під керівництвом М. Скорика. У 1968 став диригентом ансамблю пісні і танцю Київського військового округу. З 1983 року працював викладачем кафедри композиції Київської консерваторії, згодом став її професором. З 1989 став музичним директором відомого міжнародного фестивалю Київ Музик Фест. Член Національної комісії з питань культури при ЮНЕСКО. Професор Національної музичної академії України. Серед учнів Івана Карабиця були Вікторія Польова, Андрій Бондаренко, Олена Ільницька. З 1994 керував Національним ансамблем солістів «Київська камерата», фундатор циклу концертів «Час камерати» [1].

Ніби передчуваючи свій недовгий вік, композитор цінував кожен мить земного існування, що особливо в 1990-х роках викликало до життя твори напруженого емоційного тону, а часто й трагедійного звучання. Одним із них став монументальний Концерт-триптих для струнного оркестру (1996 р.), що на прем'єрі був сприйнятий, як одкровення автора, занепокоєного долею людства. А в авторській програмі однієї з композицій, створеної під час перебування в Америці («Music from Waterside», 1994 р.), Іван Карабиць власноруч написав, що твір народився завдяки думам «про людське, вічне й найвищу втіху в єднанні з природою».

Митець був закоханий у рідну землю, любив свою малу батьківщину Донеччину, де народився і виріс, зробив перші кроки на музичній ниві. Другою батьківщиною вважав Київ. Він часто говорив: «У мене таке відчуття, що у глибинах київської землі щось таке закопане... І воно притягує людей до цього міста». Любов до землі, біль за її рани і водночас гордість за неї проросли у «Київських фресках», «П'яти піснях про Україну», поеторії «Плач Катерини», «Піснях Явдохи Зуїхи», ораторії «Земле моя на ймення Донбас», Концерті для оркестра № 3 «Голосіння» та багатьох інших творах.

Особистість Івана Карабиця формувалася в той яскравий період духовного злету української нації, радикального жанрового і стильового оновлення, розриву набридлих пут соцреалізму, який сьогодні називають епохою шістдесятництва. Юнакові пощастило потрапити в клас до видатного українського композитора Бориса Лятошинського. Із ним в Івана Карабиця склалися особливі взаємини: Борис Миколайович був для нього не просто вчителем із композиції, а другом, наставником, духовним батьком.

Основні принципи педагогічної методики Бориса Лятошинського Іван Карабиць пізніше переніс у стосунки зі своїми учнями. Борис Лятошинський умів органічно й

делікатно розкрити особливості обдаровання кожного вихованця, ніколи не тиснув, не заважав вільному розвитку індивідуальності. Його енциклопедичні знання в галузі музичної і загальнонародської культури, висока технічна озброєність сучасними художніми засобами були тим невичерпним джерелом, яке постійно живило творчу уяву молодих митців. Майстер дав путівку в життя цілій плеяді талановитих композиторів. Це – Ігор Шамо, Юрій Щуровський, Микола Полоз, Олександр Канерштейн, Леся Дичко, Леонід Грабовський, Валентин Сильвестров, Віталій Годзяцький, Євген Станкович і багато інших. Усі вони увійшли до кола творчого й дружнього спілкування Івана Карабиця на довгі роки [3].

Несподівана смерть Бориса Лятошинського в 1968 році стала для Івана Карабиця надзвичайно сильним емоційним потрясінням. Але життя тривало, треба було вчитися далі. Він опинився у класі тоді ще зовсім молодого педагога Київської консерваторії Мирослава Скорика. Мирослав Михайлович, як тонкий психолог, дуже гостро відчував душевний стан нового учня, знайшов до нього делікатний підхід і також зміг стати його другом і порадиником на все життя. Дуже важливим для творчого становлення композитора було спілкування з виконавцями його творів. У цьому контексті слід згадати скрипалів Олега Крису та Юрія Мазуркевича, диригента Федора Глуценка, відомі творчі колективи: квартети імені Миколи Леонтовича, імені Миколи Лисенка, камерний оркестр «Perpetuum mobile» на чолі з Ігорем Блажковим, камерний оркестр Аркадія Винокурова, хорову капелу «Думка» з її тодішнім керівником Михайлом Кречком, ансамбль солістів «Київська камерата» й багатьох інших.

Іван Карабиць належав до тієї нечисленної когорти митців, які здатні поєднувати заняття композицією з активною музично-громадською роботою. Таких особистостей у світі небагато, тому що композиторська творчість – вельми специфічний вид діяльності, який передбачає особливе самозаглиблення, усамітнення, на відміну від, скажімо, літераторів, поетів або художників, чия праця є більш відкритою й публічною [2].

Із 1972 року Іван Карабиць був членом Спілки композиторів України, обирався до складу правління СКУ та Спілки композиторів СРСР, був головою правління Музфонду України, заступником голови правління СКУ з питань міжнародних зв'язків і керівником комісії масових жанрів [4]. Займаючись довгі роки підготовкою пленумів СКУ, організацією гастролей провідних українських мистецьких колективів, він зрозумів, що у світі мало знають про Україну як державу з величезними культурними традиціями і творчим потенціалом.

Якось Спілка композиторів колишнього Радянського Союзу відрядила митця до Аргентини. І коли його там запитали, звідки він, Іван Карабиць відповів, що з України. Співрозмовник трохи подумав і вирішив уточнити: «А де це? Біля Алжиру?» Гірко й боляче було чути таке, і відтоді композитор замислив зробити так, щоб про Україну стало відомо в усіх куточках Землі. Цей, уже хрестоматійний, випадок поклав початок велетенській праці, що забирала левову частку життя, енергії, здоров'я, віднімала дорогоцінні години від творчості. Однак геніальний проект першого українського міжнародного музичного фестивалю дав старт великій історичній місії відкриття світові України музичної і мистецької.

І сьогодні для багатьох ім'я Івана Карабиця асоціюється насамперед із міжнародним музичним фестивалем «Київ Музик Фест», автором ідеї, постійним директором і художнім керівником якого він був з 1990 року і до останніх днів життя. Фестиваль виник у важкі часи руйнування радянської імперії і народження молодого незалежного Українського держави. Разом із занепадом СРСР ламалися ідеологічні пріоритети старої доби. То був період нестабільності, невизначеності, відсутності ціннісних орієнтирів і загальної кризи усіх сфер людського буття. На цьому тлі «Київ Музик Фест» постав як міцна духовна опора, що

повернула митцям відчуття власної гідності й високого духовно-естетичного виміру української музики, а його струнка, продумана концепція, виражена гаслом «Українська музика в контексті світової культури», визначила шляхи розвитку нашого музичного мистецтва на кілька найближчих десятиріч.[5]

Іван Федорович надзвичайно любив творчу молодь. Так, під егідою «Київ Музик Фесту» виник Міжнародний форум музики молодих на чолі з Ігорем Щербаковим, який згодом став самостійним перспективним творчим проектом [6]. А до фестивального руху доєдналися молодші колеги Івана Карабиця – Ігор Щербаков, Ганна Гаврилець, Іван Тараненко та інші талановиті митці, нині відомі музично-громадські діячі. Відомий поет-символіст і вчений Валерій Брюсов якось сказав: «Людина помирає, її душа, не підвладна руйнуванню, вислизає й живе іншим життям, але якщо померлий був митцем, якщо він затаїв своє життя в звуках, фарбах або словах, – його душа все та ж, жива і для землі, для людства».

Висновки. Творчість митця є продуктом епохи, в яку він живе. Творчість великого митця долає умовності епохи, піднімається на найвищий щабель філософського осмислення буття, відкриває нові горизонти як для сучасників, так і для прийдешніх поколінь. Оригінальна, новаторська, національно визначена творчість Івана Карабиця приваблює нас глибиною закладених у неї філософських ідей, широтою образних горизонтів, міцним укоріненням в український фольклорний ґрунт, пафосом високої громадянськості, вибуховою експресією конфліктно-драматичного типу симфонізму, та національним духом творчості. Іван Карабиць продовжує жити серед нас, тому що живуть його твори, започатковані ним справи. Активно розвивають традиції вчителя його учні; розширюється коло дослідників, послідовників і шанувальників таланту митця. Але як колись Іван Карабиць намагався розгадати загадку легендарного Григорія Сковороди, так і для нас життя і творчість композитора залишаються загадкою, що спонукає до все нових і нових відкриттів.

Список використаних джерел.

1. Вікіпедія - режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Карабиць_Іван_Федорович
2. Загадка життя і творчості Івана Карабиця - режим доступу: <http://mus.art.co.ua/zahadka-zhyttya-tvorchosti-ivana-karabytsya/>
3. Борис Лятошинський. Життя і творчість. - режим доступу: <http://www.lib.zt.ua/ua/outstanding/node/254>
4. Національна спілка композиторів України - режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Національна_спілка_композиторів_України
5. Фестиваль «Київ Музик Фест» - режим доступу: <http://composersukraine.org/index.php?id=2849>
6. Форум Музики молодих – режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Форум_музики_молодих